

for paa et bortfaldet Lovforslag, det er vedtaget af Rigsdagen! Denne Ministers Fortolkning henviser dog endnu til Thingenes Afstemninger.

Et Skridt yderligere gaar en Forklaring fra Indenrigsministeren, der meddeles i Betænkningen (Side 304). Den paagjældende Svarskrivelse er forøvrigt først afgiven den 22de September, 11 Uger efter at Spørgsmaalet var modtaget, altsaa 3 Uger udover den tilladelige Frist og paa et Tidspunkt, da Svaret ikke mere kunde gjøres til Gjenstand for nærmere Drøftelse af Statsrevisorerne. Nærværende Udvalg skal i den Anledning gjentage tidligere Udvalgs Misbilligelse af den Sendrægtighed, hvormed Statsrevisorernes Spørgsmaal jævnligen besvares.

Det paagjældende Spørgsmaal angik nogle afholdte Udgifter til Skyttefesten i Nyborg, til en ny Udgave af Signalsystemet og til Industriudstillingen i Malmø. Herom siger Indenrigsministeren „at Berettigelsen til at afholde de nævnte Udgifter efter Ministeriets Formening er givet ved de midlertidige Bevillingslove, idet de, efter Bestaffenheden af de Foranstaltninger, til hvis Fremme Statstilskudene sigtede, maa siges at have været „nødvendig løbende“, og de derhos ere holdte indenfor de paa det for Rigsdagen fremsatte Forslag til Finantslov for 1881—82 opførte Beløb.“

Jorfaavidt Ministeriet ved de anførte Udtryk maa antages at have villet citere Bemyndigelsen i den midlertidige Finantslov, falder det strax i Øinene, at Ordene „efter de hidtil gjældende Regler“ ere udeladte.

De vilde ganske vist heller ikke kunne forenes med de omhandlede Udgiftsposter, hvor til intet tilsvarende fandtes i den tidligere Finantsperiode. Men endnu mere paa-faldende er, at de to af dem (første og tredje) heller ikke fandtes paa det Finantslovsforslag for det nye Aar, hvortil den midlertidige Finantslov henviser. Det er nemlig Finantslovsforslaget, saaledes som det forelagdes af Regjeringen den 9de November 1880, og herpaa fandtes de paagjældende Poster ikke, idet de først bleve indsatte ved Vædringsforslag under Forhandlingen paa Rigsdagen. Vilde man herpaa anlægge den af Landsthingsudvalget opstillede Maalestof, saa finder man altsaa her nogle Poster, der hverken „efter deres Art“ kunne betragtes som løbende eller med Hensyn til Beløbet selv ligger indenfor Finantslovsforslaget. Maalestoffet slaar altsaa endda ikke til, om end Landsthingsudvalget mener, at Regjeringen „ikke er gaaet videre, end at det i det Hele kan forsvares.“

Det skal yderligere bemærkes, at de paagjældende to Udgifter end ikke ere søgte efterbevilgede ved Tillægsbevillingen.

Overfor en saa overordentlig Vilkaarlighed i Benyttelsen af den midlertidige Finantslov maatte det være af Interesse at erfare, om Spørgsmaalet ikke var gjort til Gjenstand for en samlet Overveielse i Stats- eller Ministerraad, saa at der kunde være tilveiebragt ensartede Regler for Fremgangsmaaden, og Udvalget har derfor tilskrevet Conseilspresidenten saaledes: